

hed, der udkræves til vore Vanebevægelser af Underbevidstheden: Vi gaar, spiser, læser, skriver o. s. v. for en stor Del ved Underbevidsthedens Hjælp, medens vi, hvis disse Bevægelser ikke var bleven vanemæssige, maatte koncentrere hele vor Bevidsthed om at tilegne os dem, at lære at gaa, læse o. s. v.

Mange af vore Vanehandling erindrer vi slet ikke bagefter, de er overhovedet slet ikke kommet til vor Bevidsthed, er alene besørget af Underbevidstheden; hvem kender ikke det Eksempel, som Dr. Herrlin nævner, at man ikke kan huske, om man har trukket sit Ur op om Aftenen eller ej, og naar man saa skal prøve, har man trukket det op, ganske ubevidst, af Vane.

Foruden disse Eksemppler, hvor Underbevidstheden er trængt i Baggrunden af den normale Bevidsthed, saaledes som det er Tilfældet hos det normale Menneske, kunde der nævnes andre, hvor Underbevidstheden har trængt Bevidstheden tilbage, hvor Menneskets sjælelige Tilstand altsaa er abnorm, f. Eks. Søvnngængertilstanden, (Drømme, Hallucinationer) Drankernes Tilstand under Rusen, den hypnotiske Søvn — af Spiritisternes kaldet Trancetilstanden — o. lign. Det er fælles for disse sygelige Tilstande, at den paagældende bagefter intet erindrer, Søvnngængerens ved ikke, hvor han har været, eller hvorledes han er kommet til det Sted, hvor han vaagner op, den berusede ved ikke, hvad han har sagt eller gjort, „Mediet“ — Spiritisternes Mellemed mellem sig og Aanderne — kan ikke huske, hvad det har foretaget sig under den hypnotiske Søvn, i Trancetilstanden.

Undertiden sker det, at Mennesket i denne sygelige Tilstand viser helt andre Egenskaber end under den normale Tilstand: et melankolsk Menneske kan under en Rus vise sig overstadig glad og lystig, i Drømme er man altid i Besiddelse af langt større Fantasi end i vaagen Tilstand, et Medium kan i Trancetilstand vise langt større Evner end normalt — Spiritisternes kalder det da, at en eller anden Aand aabenbarer sig gennem Mediet.

At f. Eks. Trancetilstanden er en sygelig Tilstand, og af hvilken Art den er, bevises af, at den i Regelen ledsages af de samme Sygdomstegn som visse Sindssygdomme (Hysteri, Epilepsi) nemlig af Krampetilfælde, Følelsesløshed eller lign., der beror paa Forstyrrelser i Hjernens Virksomhed. Paa Sindssygehospitalerne findes ganske sikkert de allerbedste Medier.

(Sluttes.)

Tilsendte Bøger.

Fra Gads Forlag:

Axel Herrlin: Sjælelivets ubevidste Verden.

O. Thune Jacobsen: Gennem Modsætninger.

Fra Gyldendalske Boghandel. Nordiske Forlag:

Konni Zilliacus: Det revolutionære Rusland.

Anna Wahlenberg: En ny Dag.

Sophie Breum: Julegæster og andre stilfærdige Historier.

»Johanne«: Det gamle Palæ.

Clara Tschudi: Ludvig den anden.

Simon Koch: Lykkenid.

Amalie Skram: Samlede Værker. Hæfte 1, 2 og 3.

J. Blicher Clausen: Sonja.

Fra Hagerups Forlag:

Betty Marie Ahlberg: En Forlovelse.

Astrid Ehrencron-Müller: Den signede Dag.

Fanny Tuxen: Den anden Hustru.

Christopher Boeck: Unge Hjerter. Fjerde Oplag.

Børge Janssen: Kongelig Naade. Andet Oplag.

Arnold Lobedanz: Paa Langfart.

Charlotte Perkins Gilman: Hjemmet, dets Arbejde og Indflydelse.

Olaug Løken: For Barnepiger og Mødre.

Fra Jul. Gjellerups Forlag:

E. Jessen: Oversigt over de religiøse Illusioners Historie.

Fra Peter Hansens Forlag:

Voltairine de Cleyre: Forbrydelse og Straf.

Fra Lehmann & Stages Forlag:

Ethel S. Turner: Familien paa Uroligheden.

Ethel S. Turner: En lille Vildkat.

Indholdsfortegnelse:

En Protest fra svenske Kvinder. — Ved Reformationens festen. (Brudstykke af en Tale.) — Kvinder i Skolekommissionen. — Aug. Goll: Er uægte Fødsel et Hæmningsmoment i Individets Udvikling. (Fortsat.) — Bøger. — Fra Kredsene. — Folkeafstemning. — Fra Rigsdagen. — Af en Tale. — En Folkeudgave af Amalie Skrams Værker. — Marie Luplau: Børns Oplysning om Kønslivet. — Ragna Schou: Videnskab contra Spiritisme. — Tilsendte Bøger.

Redaktør: cand. phil. Helene Berg.

Mich. Jensens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, Købhvn. B.